

[Finansministeren.]

ligningsmyndigheden også andre steder kan gøre det, og det skulle være ganske klart.

Det spørgsmål, som det ærede medlem stillede mig, vil jeg nødig give et bestemt svar på ved denne lejlighed, men jeg skal notere mig det, og så kan der jo senere blive lejlighed til at vende tilbage til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår lovforslaget henvist til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1961-62.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning findes i tillæg B. sp. 379).

Sagen sættes til forhandling.

H. Larsen (Bjerre): Den betænkning, udvalget angående den af statsrevisorerne afgivne betænkning over statsregnskabet for finansåret 1962-63 her enstemmigt fremlægger tillige med forslag til beslutning om godkendelse af statsregnskabet for 1961-62, gør udførligt rede for de sager, som udvalget har ønsket nærmere oplyst, forinden det gjorde indstilling til det høje ting. Fra de højtærede ministre, hvis sager vi har beskæftiget os med, er der modtaget udførlige og velbegrundede svar, således som det fremgår af betænkningens bilag, der er optrykt for at gøre de ærede medlemmer bekendt med de problemer, der angår overholdelsen af bevillingspraksis. Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, når jeg ser ud over folketingsalen, at det er rigtigt, at vi har fået dette optrykt, ellers ville medlemmerne ikke rigtig have kunnet sætte sig ind i disse ting.

Da vi i fjor ved behandlingen af betænkningen angående disse anliggender beskæftigede os indgående med det principielle vedrørende en effektiv kontrol over for givne statsbevillinger og opnåede gennem et beredvilligt samarbejde med den højtærede statsminister, at der nedsattes et ekspertudvalg, der skulle overveje, hvorledes man opnåede dels den fornødne kontroreffekt, dels den tilstrækkelige administrative formidlingsmidlighed, vil der ikke i dag være mening i at genoptage en drøftelse af det principielle vedrørende bevillingskontrol. Det må være rimeligt at afvente resultatet af det nedsatte ekspertudvalgs overvejelser. Når der ikke til dette øjeblik foreligger nogen betænkning, er det let forståeligt, thi området, der skal overvejes, har omfattende udstrækning og dybe perspektiver; men det vil være af megen værdi både for det høje ting og for den høje regering, om overvejelserne kunne resultere i en afklaring af problemet. Det tiltrænges overordentlig meget. Også denne betænkning vidner derom.

Spørgsmålet er, om både det høje ting og de skiftende regeringer fortsat vil affinde sig med det ubehagelige at være givne statsbevillingers „lydende malm og klingende bjælde“. For således er tilstanden i realiteten, hvilket meget tydeligt fremgår af det omsorgsfulde arbejde, der udrettes af tingets valgte statsrevisorer og revisionsdepartementerne, der gang på gang kan påvise, at givne bevillinger er blevet overskredet. Selv om de ministerielle embedsmænd og ansatte i statsadministrationen passer på som smede, vil der forekomme overskridelser, fordi hele bevillingssystemet fortsat arbejder efter principper, der blev fastlagt på et tidspunkt, da budgetterne var langt mere overskuelige; og selv dengang var der problemer, hvilket kan ses af det, der står anført i de ældste årgange af Rigsdagstidende om disse anliggender. Akten vedrørende dansk folkestyres fuldbyrdelse er ikke bragt til sin lykkelige afslutning, forinden det høje ting har sikret sig, hvad angår selve formålskontrollen med givne bevillinger.

Når det høje tings finansudvalg på den omhyggeligste måde overvejer det formålsnyttige i forbindelse med de bevillinger, det godkender, sker det, fordi man handler ud fra et naturligt ansvar over for de meget